

I Henhold til Grundlovens § 91 er det forbudt at oprette Len, Stamhuse eller Fideikommissgodser. Dette Forbud har Kommissionen foreslaaet udvidet til ogsaa at gælde Pengefideikommiss, saaledes at Ejendele ikke ved Testamente kan tillægges flere ved Testators Død ufødte Personer efter hinanden.

Justitsministeriet har gennem længere Tids Praksis — paa tilsvarende Maade som i Sverige — anset sig for beføjet til at tillade mindre Ændringer i Testamente, naar det er særlig paakrævet, og ingen privat Persons Interesser krænktes derved. Kommissionen har ment, at denne Ret — den saakaldte Permutationsret — udtrykkelig bør hjemles i Loven, hvad man ikke har anset for nødvendigt i Sverige.

Ved Nedsættelsen blev det paalagt Kommissionen ogsaa at overveje Spørgsmaalet om særlige Arveregler for faste Ejendomme, og Resultatet af Kommissionens Overvejelser er blevet en Række Bestemmelser om Arv med Hensyn til Landejendomme, der navnlig gaar ud paa, at Ejeren af Ejendommen har Ret til, uden Hensyn til Reglerne om Tvangsarveret, ved Testamente at bestemme, hvem af hans Livsarvinger der skal have Ejendommen; men i Modsætning til gældende Ret foreslaas det yderligere, at Ejendommen altid skal kunne overtages af en af Arvingerne, og der er fastsat nærmere Regler for, hvilken Arving der skal have Ejendommen, naar Ejeren ikke har truffet Bestemmelse derom, saaledes at Skifteretten, hvis Arvingerne ikke er enige, træffer Afgørelsen i de klare Tilfælde, og Spørgsmaalet ellers afgøres ved Lodtrækning. Den Arving, som overtager Ejendommen, tillægges der en Skiftefordel paa 20 pCt. af Ejendommens Værdi.

Nærværende Lovforslag er i det væsentlige overensstemmende med Kommissionsudkastet. Med Hensyn til Landejendomme har Justitsministeriet dog efter Forhandling med de forskellige Land- og Skovbrugsorganisationer anset det for rettest at opretholde de hidtil gældende Regler. Endvidere har man foreslaaet Slægtens Arveret væsentlig udvidet; men ogsaa paa flere andre Punkter er der foretaget Ændringer i og Tilføjelser til Kommissionens Forslag. I det følgende gøres der alene Rede for de Punkter, paa hvilke nærværende Forslag afviger fra Kommissionsudkastet — dog bortset fra rent redaktionelle Ændringer, der ikke omtales. Iøvrigt henvises til dette Udkast med tilhørende Bemærkninger, der i det følgende betegnes som Udkastet.

Kapitel 1.

Til §§ 3 og 4.

Efter Udkastet er tredie Arveklasse (Bedsteforældre og deres Afkom) skaarret over, saaledes at — som i svensk Ret — foruden Bedsteforældre, Onkler og Tanter arver, men ikke andre Slægtinge i denne eller fjernere Arveklasser. Justitsministeriet maa imidlertid mene, at den af Kommissionen foreslaaede Begrænsning af Slægtens Arveret er alt for vidtgaaende, idet Slægten utvivlsomt stadig kan være af stor Betydning, selv hvor det drejer sig om Bedsteforældre og deres Afkom samt Oldeforældre og deres Afkom indtil Arveladerens egen Generation. Det vil i saadanne Tilfælde være ubilligt at afskære disse Personer fra legal Arveret til Fordel for Staten, og skulde Arveladeren ikke have nogen Forbindelse med eller Kendskab til disse Arvinger, vil han ved Testamente kunne træffe Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med hans efterladte Formue. Man har derfor foreslaaet § 3 ændret saaledes, at foruden Bedsteforældre ikke blot deres Børn, men ogsaa deres andet Afkom skal have legal Arveret. Hvis der ingen Arvinger findes i denne Klasse, skal Oldeforældre og deres Børn, Børnebørn og Børnebørns Børn paa samme Maade være Arvinger. Reglen herom er optaget i § 4. Som Fællesbetegnelse for disse to Klasser af Arvinger kan stadig det af Kommissionen benyttede Udtryk Fjernarvinger anvendes. Fjernarvinger arver indbyrdes efter Stammer og Linier i Overensstemmelse med Principperne i § 2.

Til §§ 5 og 6.

Bestemmelserne svarer til Udkastets §§ 4 og 5, men er byttet om, idet Udkastets § 5 indeholder den almindelige Regel om Arveret mellem Fædre og Børn udenfor Ægteskab, der bør anbringes før Reglen i § 4, som opstiller en speciel Begrænsning i Faders og fædrene Frænders Arveret efter Børn udenfor Ægteskab.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til Udkastets § 6. Som et nyt Stykke 2 er optaget Bevisreglen i Danske Lov 5—2—53. Herefter kan, saafremt det er uvist, hvornaar 2 Personer, der er arveberettigede efter hinanden, er døde, ingen af dem tage Arv efter den anden. Efter Kommissionens Bemærkninger er denne Bestemmelse forudsat vedblivende at skulle gælde, men Justitsministeriet finder det rettest, at Reglen optages i Arveloven,